สัปดาห์ที่ 6
เทศกาลธรรมดา

สดด 94:12-13,
14-15,18-19

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 2

บทอ่านที่ 1 **ยก 1:12-18**

ผู้ที่มีมานะอดทนต่อการถูกผจญย่อมเป็นสุข เพราะเมื่อเขาผ่านการผจญนั้น เขาจะได้รับมงกุฎแห่งชีวิตซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสัญญาจะประทานให้ผู้ที่รักพระองค์

อย่าให้ผู้ใดที่ถูกผจญพูดว่า “ข้าพเจ้าถูกพระเจ้าผจญ” เพราะความชั่วไม่อาจผจญพระเจ้าได้ และพระองค์ไม่ทรงผจญผู้ใด แต่เราทุกคนถูกกิเลสตัณหาผจญ ดึงดูด และหลอกลวง กิเลสตัณหาทำให้เกิดบาปและเมื่อมีบาปมาก บาปก็จะทำให้เกิดความตาย

พี่น้องที่รัก อย่าหลงผิด ของประทานทุกอย่างที่ดีและบริบูรณ์ย่อมมาจากเบื้องบน ลงมาจากพระบิดาผู้ทรงสร้างความสว่าง พระองค์ไม่ทรงเปลี่ยนแปลง ไม่ทรงมีแม้แต่เงาแห่งความแปรปรวนใดๆ

พระองค์พอพระทัยให้เราบังเกิดโดยพระวาจาแห่งความจริง เพื่อให้เราเป็นดุจผลแรกในสรรพสิ่งที่ทรงสร้าง

พระวรสาร **มก 8:14-21**

เวลานั้น บรรดาศิษย์ลืมนำขนมปังไปด้วย และในเรือของเขามีขนมปังเหลือเพียงก้อนเดียว พระองค์ทรงกำชับเขาว่า “จงระวังให้ดี จงระวังเชื้อแป้งของชาวฟาริสี และเชื้อแป้งของกษัตริย์เฮโรด”

บรรดาศิษย์จึงพูดกันว่า “นี่เป็นเพราะเราไม่มีขนมปัง”

พระเยซูเจ้าทรงทราบ จึงตรัสว่า “ทำไมท่านจึงถกเถียงกันเรื่องไม่มีขนมปัง ท่านยังไม่รู้ไม่เข้าใจอีกหรือ ท่านยังมีใจแข็งกระด้างกันอยู่อีกหรือ มีตา แต่ไม่เห็น มีหู แต่ไม่ได้ยินหรือ ท่านจำไม่ได้หรือว่า เมื่อเราบิขนมปังห้าก้อนเลี้ยงคนห้าพันคน ท่านเก็บเศษที่เหลือได้เต็มกี่กระบุง” เขาทูลตอบว่า “สิบสองกระบุง” “เมื่อเราบิขนมปังเจ็ดก้อนเลี้ยงคนสี่พันคน ท่านเก็บเศษที่เหลือได้เต็มกี่ตะกร้า” เขาทูลตอบว่า “เจ็ดตะกร้า” แล้วพระองค์ตรัสถามเขาว่า “ท่านยังไม่เข้าใจอีกหรือ”

ข้อคิด

มารผจญเกิดจากเนื้อหนังในตนเอง เกิดจากอุดมการณ์ทางโลกและเกิดจากปีศาจโดยตรง พระเยซูเจ้าตรัสสอนว่า จงตื่นเฝ้าและสวดภาวนาเพื่อเราจะได้ไม่อยู่ในความผิดหนัก...ชีวิตครอบครัวและชีวิตหมู่คณะก็สามารถช่วยเราให้เอาชนะการประจญได้